

8. szám.
Február 19. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél íven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban **Budapest.** FÜRDŐ-UTCZA 1-SÓ SZÁM.

XXVIII kötet.

A KEMÉNY TOJÁSOK.

MEGÁRTOTT a szultánnak a tojás;
Sok volt s kemény volt, emészhetetlen
Mentül tovább fő, annál szíjasabb,
Tojásnak ez van természetiben.
S ezt agyon főzte a sok jó szakács
A szultánnak majd mondtunk jojezakát.
A sok tojás olyan kemény volt.

Elismerni, hogy a gyaúr is ember,
S hogy Allahn kívül is van Isten,
S annak nem Mohamed a profétája
Hogy a keresztyén eskü is szent.
S hogy majd az égben, a húrín kívül
Keresztyén angyal (himnemü!) is ül
Ez csakugyan kemény tojás volt.

Ám hagyján még az ég; de itt a földön
Elismeri, hogy van »enyim, tiéd.«
S nem minden az »enyém!« Pénz, föld, leány!
S nem venni el már ingyen senkiét.
A kölesönnek fizetni kamatát,
És följegyezni sorba, ki mit ad?
De ez még keményebb tojás volt.

A bűbajos ghazél-dalok helyett
Szerelmes odaliszkok ajkirul
Hallgatni a collectiv nota dalt,
Bosnyákok, vad ráják fájdalmirul.
Örömtől elvonni az idejét
S a kétszerkettőn törni a fejét.
Ah az a tojás be kemény volt.

Sárkánytojások, a miket lidérez
Megült és félig megzápított.
S aztán valami átkozott varázló
A háztetőn keresztül hajított.
Ha egy kikél, az egész ház kigyul tán.
De jó, hogy megette őket a Szultán
Akármilyen kemény tojások voltak.

NE HAGYD MAGAD

Nyomorúságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL

III.

Egy vesztére született házi úr.

NO MOST azután már csak én vagyok hátra magam: mint a ház legszerencsétlenebb lakója. Én nem szökhetem el a házamtól, mert hozzávagyok növe, mint a csigabiga.

No az igaz, hogy az első esztendőben szép jövedelemem volt. A mig dolgoztam, álmodni sem mertem volna róla, hogy ennyit keressek. Ha munkával kerestem volna ezt a pénzt, bizonyosan megtakarítottam volna négy ötödrészét. — Hanem hát, mikor az embernek dolog nélkül jön a jövedelme, az nem lehet olyan sok, hogy esztendő végére el ne fogyjon.

Pedig én azt hittem, hogy nagyon sok dolgom van. Persze nem olyan komisz dolog, mint a hajdani, a miért nekem fizettek; hanem uri munka, a miért még én fizetek. Megválasztottak városi képviselőnek, betegápoló és temetkező egyesület bizottsági tagjának, kruczitürkenegyesület alelnökének, szavazatszedő bizalmi férfiúnak, esküdtnak, esküdtszéki tagnak, tisztelgő deputációnak, kortesvezérnek, bankettrendezőnek, népszámlálónak, Fröbelkertésznek, iskola-vizitálónak: anynyi volt a dolgom, hogy azt se tudtam, hol a fejem? s valamennyinek az volt a vége, hogy »fizess!« Minden megkezdett és bevégzett munkának az elején meg a végén egy bankett, a kiből én rendszeren éhen mentem haza s újra ebédelttem a kurta kocsmában s lefizettem az öt forintomat s aztán vettem egy skarniali cukrot a cukrásznál, hogy odahaza eldicsekedhessem a feleségemnek, hogy milyen pompás vendégségről jövök. Egészen elszoktam már hazulról. A sok gyűlés miatt hol délből, hol este, hol reggelfelé ebédelttem; s ott-hon hitték is nem is, hogy mindig gyűlésbe járok. Igaz biz az, hogy az eszmék tisztázása végett a conferentiát egy kis sashegyi mellett tovább folytatni szükséges s a Beleznayban nem megvetendő népénekeseket lehet hallani, a kik-től sok életfilozófiát tanul az ember. Közbe-

közbe egy kicsit gründoltunk is. A calabriast nem is számítom; mert hisz az változó szerencsével jár: egy nap én nyertem két forintot, másnap meg én vesztettem tíz forintot, harmadnap megint én nyertem öt forintot; negyediknap megint én vesztettem húsz forintot: úgy, hogy nyereség veszteség körülbelül apré. — No meg aztán ha az ember a szép cassier-nénak fizetett, csak nem kérhette vissza az aprópénzt.

Nem is nagy gyönyörűségem volt idehaza lenni. A feleségem mindig nyavalyás volt. Az előtt, a mig a földszinti házunkban laktunk, olyan egészséges volt, mint a mangalicza; most meg folyvást volt valami grófnénak való baja. Hogy neki a falak kigözőlgése asthmát csinál, az ablak mellett bejövő légvonattól rheumája támad, a kocsizörgéstől migrainet kap. Bezzeg, mikor mindennap ott állt a nyitott konyhán könyökig feltürközve s a csikorgó hidegben maga tisztította a hurkabelet, akkor nem tudta, hogy mi az a migraine, meg az a rheuma; a húsfüstölőben sem vette észre, hogy valami nehéz illat van. — Hanem olyan csodálatos migraineje és rheumája volt, hogy este hét órára, mikor színházba kellett menni, mintha kettévágták volna, megszűnt, s nevezetes nagy betegségeiből kurálta ki egy-egy bál, a hová a leánya kedvéért neki is el kellett menni, s a se-lyemruhának, meg a csipkének csodálatos hatása volt az organismusára. Sohasem láttam olyan csodálatos betegséget, a melyiknek Alter és Kissnél van a patikája. Az már bizonyos, hogy legjobb asszonyorvos a szabó. Nincs az a hideglelés, a ki Monaszterly és Kuzmik receptjétől el ne múljon. Kóstál százötven forintot.

Szegény jó asszony az új emeletes házban annyira megrontotta magát, hogy tavaszra elővette a köhécselés. Máskor is megjött az így tavasszal: akkor úgy hittuk, hogy »nátha« s kikúrálta az ember egy garas ára medvecukorral, meg két garas ára rapéval, s elmúlt. Hanem most az lett a neve, hogy »grippe.« S a következtése az, hogy az asszony mellbajról kezdett panaszkodni s az ordinariussal consultált. Az azt mondta neki, hogy fürdőre kell mennie okvetlenül, ha az élete kedves: Balaton Füred indikálva van a mellbajok ellen. — Hanem az-

tán megtudta az asszony, hogy a kávésné is innen a házból Fűredre készül s akkor egyszerre csodamódon elmúlt a mellbaja. A helyett a gyomrára panaszkodott. Ez ellen meg már egyenesen indikálva volt Karlsbad. Pénzbe került az igaz: de nem sajnáltam tőle: az embernek kóstál valamit a szalmaözvegység megszerzése héba hóba: de megvannak a kellemetes oldalai annak.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Ádámhoz

Tekintedezs barátom uram!

MOSD gyűvök Simonyi Ernyő barátom temetésirül. Derik, okozs praktikuzs ember volt. Kapta alkalmatosagon: ha mar Deák Ferenczet olyan nagy pompával eltemetünk, ü izs egy füst alatt eltemeti vele magát. Deak Ferencz temetési költségei kerültek 11,275 frtba, de előre nem lathato költségek fejibe kirte bizotsag 12,000 forintot. It van előre nem lathato költség: Simonyi beszígye, a ki kostalt orszagnak 725 frtot. Ernyő barátom inekelte magának: »doleris inferni!« Csanagyi, Ragalyi Pferdinand antiphonaltak »circumdederunt me!« is iroi chorusban razengtek: »et cum Lazaro, quondam oratore, vitam habeas sempiternam.« — No ugyan szilyelmorzsolta Deakot! Csak aztat nem szeretek, hogy minek kérte kölcsön argumentumokat Foxtul (nem atul, a ki Pazmandy Lini lapjába irta aprosagokat; hanem anglus minisztertül) mikor az a Fox anyira nem hasonlitota Ernyő barátomhoz. Először izs volt az a Fox egy korhely, kartyas, lump, elvetemedett, pernahajder riszeg diszno, — no mar ebe csak nem hasonlitja hozza Ernyő barátom: — masoczor volt az a Fox egy genialis kitünő alamférii is nagyszerü szolnok — no mer ebe megin nem hasonlitja hozaja Ernyő barátom. Miirt nem szolta inkab nekem egy szot? majd in tutam volna neki szolgaltatnyi jo motivumokat Deak Ferencz megsemmisítésire. (Merd in izs harag-szok azír, hogy minek egy embernek olyan nagy

dicsőség? had minekünk töbi nagy embereknek mi maragya akor?) Elmonta Ernyő barátom, hogy minden, a mi Deak, milyen elmulandó, változandó; de elmulasztota három legfőbb dologt. Először Deak Ferencz keserü vizet, a a ki soha se nem való egiszsigezs embernek; masodszor »deakot« a felső kabatot, kit ha sokaig viselünk, elmulik, is harmaczor aztat, hogy hiszen mink izs »deakok« voltunk valaha: Simonyi Ernyő barátom izs, meg in izs (igaz, hogy csak »tot deákok«; de az mind-egy) s mar nem vagyunk azok. Pedig mikor deakok voltunk, se kaptunk emliket, legfelyebb signumot, meg ferulat; s a mit felülünk betörvinczikelezték, az volt legfelyebb izs egy »secunda.« Tehat deakot, ki mindig változik megörökösitenyi nem lehet. Ha ezt felvete volna beszígyibe, furcsorét megcsinyalta volna vele. — Igy csag egy koszorut kiürdelte: — no de az izs jo lencsével!

Requiescat in pice.

alazatos szolgaja

T. Z.

EGYKORI SZERELMEM.

KORHADT rózsafának utolsó hajtása,

Az a már hervadó vén leány szerelme:

Nem, hanem — bűnömet Istem megbocsássa —

Moly — és penész-ette, állott ruhakelme,

Melyet ráhazudnak a jámbor vevőre

S jaj neki, ha mondja: »mérjen hát belőle!«

Nekem is ily kelme jutott egykor részül:

Egy könnyelmű csóknak súlyos átkát hordám;

Egy vén leány itatott szerelme kelyhébül, —

De a vén sors erre kajlát pislantott rám,

Mintha mondta volna: szerencsétlen kelj fel

S fuss, a merre futhatsz: savó az, nem tejfel!«

S én, mint ördögszekér, melyet a szél kerget

S a mely bukdácsolva tör át bokron-mesgyén,

Futottam, nem nézve sem árkot sem berket,

Megriadt szívemnek menhelyet keresvén;

S mégis elért az ég haragos áldása:

Szerelmes levelek felhőszakadása.

Teljes volt mindenik olthatatlan tüzzel« —
 Hej de az én szívem jégoszlopnak marad;
 A közöny honából már semmi sem űz el,
 Nem fog ki már rajtam sem kérés sem harag ...
 S rózsám sok lángoló rózsaszin levele
 Mégis fölhevített: befütöttem vele.

Pál diák.

Lügewacker levele

egy bécsi lapszerkesztőhöz.

TISZTELT barátom! Tehát vége a komédiának. »Aus ist die Komödie,« miként Windischgrätz jelenté anno dazumal, mikor azt hitte — és méltán — hogy a magyar rebelleket örökre megsemitette.

A mi neki akkor vérontással sem, az nekünk most minden vérontás nélkül sikerült A magyarok teljesen meg vannak zabolázva.

Mint ön 'udni fogja, a magyar miniszterium lelkei: Tisza és Széll a mult héten Bécsbe utaztak. Harmadnapra vissza kellett volna sietniök. Ülést is hirdetett mind a képviselő, mind a főrendiház. Amott a Széll adókezelési, itt Tisza közigazgatási törvényjavaslatát voltak tárgyalandók.

A respectiv elnökök megnyitják a respectiv üléseket. Jegyzőkönyv felolvastatik, jelentések betérjesztetnek. Következik a napirend. »Hát a pénzügyminister hol van?« kérdi a főrendiház elnöke. — »Hát a belügyminister hol van?« kérdi a képviselőház elnöke. Pénzügyminister nincs. Belügyminister nincs. Azok nélkül pedig az ő respectiv javaslataikat tárgyalni nem lehet. A respectiv ministereket elő kell keríteni a pokolból is. Egyik fiáker rohanjon ló halálába Budara, a másik egyetem utca No. 2. Ha ott nincsenek, menjen a másik fiáker ide és az egyik oda, Ha ott nincsenek: a szabadelvű klubba, ha ott nincsenek: a jobboldali klubba, aztán a szélbal klubba, mert meglehet, hogy okulva bécsi kollegiáik tanácsán, most az ellenféllel is conspirálnak az Ausztriával szemben tanusitandó egyöntetű föllépés kedvéért.

Az alatt az elnökök egy cigarett elszívásához szükséges időre felfüggesztik az üléseket. Elfogy tiz, husz, harmincz cigarett. Fiáker nem érkezik. Végre érkezik, de nem hoz minisztert. Miniszter nincs, perdu, kaporesz.

Leirhatatlan a zavar. Mit csináljanak? Talán kurrentáltatni kellene s kidoboltatni minden faluban, hogy

aki egy elveszett minisztert fog, hozza ide azonnal tárgyalni. Hátha megették a farkasok? A mi nem is lehetetlen, járván most a farkasok ép úgy a kert alatt, mint boldog emlékezetű József s még inkább István nádor idejében. Az szörnyű volna. Lám, kár volt behozni a vadász fegyver-adót. Utolérte saját rövidlátásuk nemesise.

Végre jön egy utközben félig megfagyott telegramm. Ghyczy felbontja. Elsápad. Hátrarokad székében s némán nyújtja át a sürgönyt Huszár Imrének (aki nincs jelen.) Az is elolvassa. Elsápad. Hátrahanyatlík. Beöthy Aldzsi ragadja magához a szörnyű dokumentumot s van szive hozzá, hogy felolvassa hangosan.

»Bécs ekkor meg ekkor. *A jelenleg itt időző magyar miniszterek letartóztatnak. Szabadon eresztetésük alig várható a hó eltávozta előtt. A letartóztatás egyedüli a legmagasabb körök befolyásának tulajdonítható, kik eljárásukért sem alkotmányos, sem más fogalmak szerint felelősségre nem vonhatók.*«

Képzelheti Ön a consternatiót. A sürgöny elküldetik a főrendekhez alkotmányszerű tárgyalás és hozzájárulás — azaz hogy szomorú tudomásvétel végett. Az országgyűlés feloszlik, de facto; csak a királyi feloszlató parancs hiányzik, hogy de jure is feloszlottnak tekintessék.

Mi lesz ebből? Az alkotmány felfüggesztése legalább is. Bonyodalmaknak nem nézünk elébe. A magyarok belenyugosznak már abba is.

(T. barátom! Nyomassa ki e leveler. Azt nem szükség a publikum orrára függesztetni, hogy a miniszterek más nap már itt voltak s hogy azok a legmagasabb körök, melyek őket Bécsben letartóztatták, a menynyei körök, kiknek tetszett olyan havat zudítani a vasutakra, hogy azt hamarjában elkotorni sem lehetett s így a közlekedés fennakadt, miért azok a hatalmak felelősségre nem vonhatók. Közölje csak azt, ami nincs parenthezisben. Szórol szóra igaz s azt hiszem, jó vért fog szülni a legmagasabb körökben. A legmagasabb körök alatt most az egyszer a földieket értvén.)

Plumpsack Lügewacker.

Az írók és művészek bálján.

Báró Kricsi. Már most csak azt szeretném tudni, hol itt hát az írók meg a művészek?

Gróf Flicsi. Az írókát magám se látom sehol, de a művészek, azok ott muzsikálnák az orkeszterbe.

ÓDA KIS FIAMHOZ.

— H o o d. —

Én aranyos fiam!

(Előbb ide a csipás szemedet!)

Szakasztott én, a milyen arca van!

(Ne tömd tele babbal a füledet.)

Te üde, tiszta, szent,

Ki által nekünk lezüent

A jó ég: ilyen tiszták legyetek!

(No meg! a tődöt nyeli a gyerekek!)

De szép, de játszi vagy,

Te kicsi Puk, de tréfaságra nagy!

De kis madár, vidám, sebes, csapongó!

(Ni, hogy kimenne! ajtót csukj, te bangó!)

Az a cseléd! — S te lelkem öröme!

(Tűz a markába! meggyújt ő keme!)

Hymen ércz-kapcsa te!

*(Kés van megint a kezibe!)*Bálványom ő! *(De im, versembe mérték,**Rim rendhagyó... Ni, most tentámban érték!)*

Cherubom, angyalom!

Titániának társa tánczain...

(A tinó farkát csipi most megint!)

— — Lejt bársony pázsiton

Vig seregével! kis kolibri ő,

Kedv, és enyelgés szín-mézét evő!

Oh! nyájas hajnal élte meg ..

(No most! megcsapta vérig a fejét!)

— — Apád reménye Te,

(Hanem a tükör is oda!)

Arab regék legszebb története!

(Hogy kancsalit! hol vette ezt, dada?)

Tűzhelyemnek legifjabbik galambja!

(Puff! az a kancsó sohse lesz egész!)

Én házi-fézkem pelyhe! csupa ész!

(Kicsikét rongyos, ez az új ruhája?)

Te magad az egész emberiség!

(Nézd, nézd megint beveri a fejét!)

Te hajnalálom, mely nem csalfa, tünő,

Angyal-hazáról álmodni nem szünő,

Én kedvesem,

Föl ne is ébredj, fáj az ébredés.

(Jaj! az a kés!)

Föl ne is ébredj álmodból sosem!.

Lapdát kezedbe, nyargalj füzlovon,

Tépd, tépd csak azt a könyvet, angyalom,

Legyen szemét, szemét,

Ne ösmerd a mesét,

Melynek értelme úgy is.. *(Tyhü! lánczhordta!**Megárt neki tizenegy darab torta)*

— — Hogy is volt? meg ne értsd azt a mesét

Mit a halál bezár ugyanis,

S' Te kis hamis,

Ne vess, keresd az élet örömét;

Hidd, a mit ifju szived súg... s' ha báját...

(Ollót kerített, nyírja a ruháját!)

... S ha báját tárja majd a szerelem,

Szép, deli, ifjú, nincs előtte korlát,

(Mamácska, hallod, töröld meg az orrát!)

Keresztül rajta, győzd le, gyermekem!

Légy sólyom *(De nézd, hogy taszigál)**Nem lehet irnom; vidd aludni már!)*

GÁSPÁR IMRE.

Per telegraf.

— Mikor a Duna árad. —

Budapest Bécsbe febr. 17. reggel. Mi már lábvizet veszünk.

Bécs Budapestre febr. 17. este. Mi kötözködésig alunk benne.

Budapest Bécsbe febr. 18. reggel. Mi már nyakig vagyunk.

Bécs Budapestre febr. 18. este. Mi meg már torkig.

Budapest Bécsbe febr. 19. reggel. Minket már el-lepett.

Bécs Budapestre febr. 19. este. Nekünk már a fülünk se látszik ki belőle.

Budapest Bécsbe febr. 20. reggel. Mi már bele fullunk.

Bécs Budapestre febr. 20. este. Hja bibasz, én úgy jártam volna, ha nem tudnék uszni.

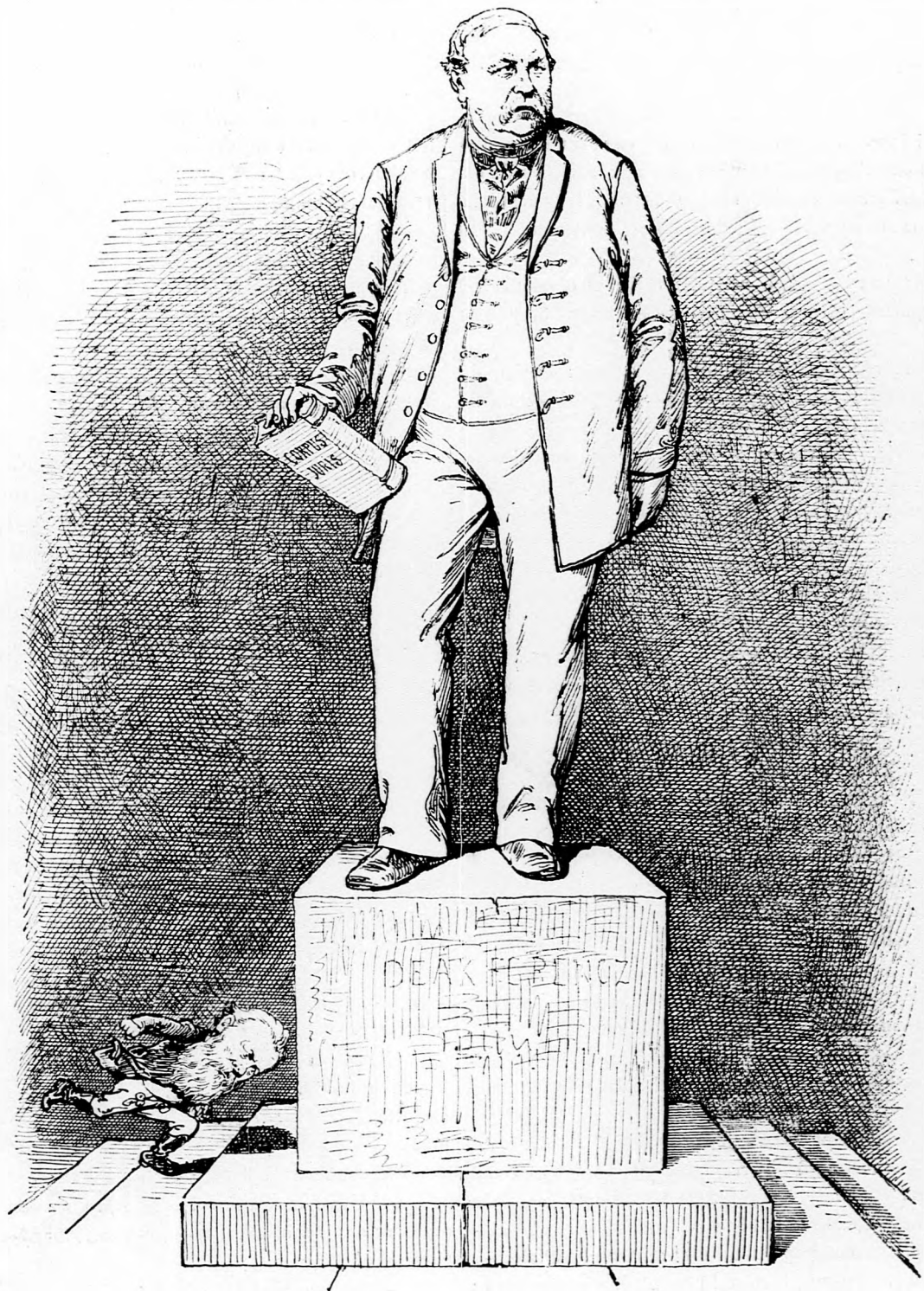
(Még az árviz dolgában is megcsal a német.)

A kemény tojások.

(Lásd a költeményt az első oldalon.)

DEAK EMLÉKEZETÉHEZ.

S-i E-ő. Dehogy nem teszem meg én is a magamét!

Az „öreg urról.“

Hogyan ölelt meg bennünket az öreg úr?

1857-ben történt, hogy bizonyos körut alkalmából b. Kemény Zsigmond ki merete írni ezt: »Nagy hazánkfia Deák Ferencz egészségi szempontból jószágaira Zalamegyébe utazott,« — pedig akkor már nem is volt jószága.

Mi pápai deákok voltunk s a mint olvastuk, ezt mondogattuk egymás közt: de szeretnénk az öreg urat látni.

Akkor történt, hogy tanuló társunk: Kerkápoly István, jelenleg héviz-györki ref. pap — Deák keresztfia — kivesz kebléből egy levelet.

— Nézzétek — mondá — ez az ő sajátkezű levele, melyet édes apámhoz intézett, mikor a pecsovicsok ellenében nagy korteskedéssel keresztül vitt követséget visszautasítá. — 1843-ban (Atyja volt a híres zalai Kerkápoly alispán.)

A levelet néztük, néztük s minden betűjét szívünkbe véstük.

A mint ezen tanakodnánk, kedves tanárunk Tarczy lep meg bennünket s mondja, hogy Deák itt van a szomszédban Kéttornyu-Lakon Koller uraságnál, jó volna valami szép csöndben a dalárdának estére kivonulni s egy pár dalt énekelni az ablakja alatt.

Szép csöndben?? bizony csak kedves tanárunknak minden diák felbuzdulást megjuhászítani tudó tekintélye őrzött meg, hogy azonnal el-ki nem rohantunk, s fel nem lármáztuk az egész várost. —

A szép csöndben való kivonulás tehát megtörtént, s körbe álltunk Koller ur háza előtt a gyepen, — minthogy a folyosói előszobában vacsoráltak — s rá kezdtük a »Tied vagyok tied hazám«-ot Molnár Ádám dallama szerint. — Azért írom, hogy kinek a dallama szerént, mert sokan iparkodtak már arra a szövegre dallamot írni, de így nem tudta senki megteremteni, mint az öreg Ádám bácsi!

A dal közepe táján lépeget kifelé ez öreg úr, utána az öreg Bocsor, Tarczy, Kerkápoly tanárok s a szíves házi gazda. — A dal végeztével belépett az öreg úr a körbe, színről színre láttuk őt a historiai nevezettségű fehér mellényben s szürke köpenyvel vállain. — A főiskolai szenior, Héjjas Pál előlépett s így szólt: »Örömmel vettük a hirt, hogy honatyáink egyike iskolánk falai alatt jár, mi ez iskolának egyszerű deákjai

szent örömmel üdvözljük hazánk legnagyobb Deákját!»

Erre az öreg úr körbe járván mindnyájunkkal kezet fogott s azt kérdezte, hogy tudunk-e népdalokat?

Persze hogy tudunk akármennyit, s kért hogy hát csak hadd szóljon. Mondtunk aztán népdalokat a javából! Egyszer aztán az öreg úr szépen megköszönte a szíveségünket, sorban megölelgetett bennünket, s azt mondá: nagyon köszönöm, édes fiaim, a jószívűségeket az isten áldjon meg benneteket, tanúljatok, iparkodjatok, hogy a milyen remekül éneklitek ezeket az örök szép népdalokat, olyan remek fiai váljanak belőletek a mi szegény hazánknak!»

Igy következett el tőlünk. — Mi pedig hogy mit éreztünk, azt én sem akkor, sem azóta, sem most leírni vagy elmondani nem tudtam, s nem is tudom. Csak akkor jöttünk magunkhoz mikor — a szintén jelenlevő — Pálffy Károly úr szíves hajlékában a terített asztal s mosolygó poharak előtt álltunk, hol is aztán igazi lelkesedéssel koczingatánk kivilágos kivirradtig a kedves öreg úr egészségére! —

Mit ajándékozott egyszer nekem az öreg úr.

Az ötvenes években egy közszerencsétlenség kezdett jöni a magyar nemzetre. A búsulás után ettek — ittak, vendégeskedtek mindenfelé, a fényes báloknak, házi multságoknak nem volt vége hossza! Különösen Zalamegyében s a vasmegyei Kemence-sábján a fiatalság excellált a tivornyákban, még a legközönségebb házi-bálokban is. Bécsből hozott máncsetlik frakkok, tászli-ingek s lak-topánokban jelentek meg. — Némely fiatal ember azt is megtette, hogy anyai örökét kezéhez kapván, egyszerre 12 pár knappn-stiblit csináltatott! — stb. Az ilyenek az öreg urat igen sokszor keserű megjegyzésekre, és keményen maró élczekre indították. —

Egyszer egy ebéd utáni állapotkor hegedülgettünk ketten a boldogult S.....al az öreg úrnak, régi jó Lavotta és Bihari-féle nótákat, — egy régi jó barátjánál.

Megszólamlík az öreg úr:

— Ugye öreg pajtás! a mi ifjú korunkban még a nóták sem olyanok voltak mint most, hagyján még a fiatalság?! —

— De nem ám! mi még ezt a sok cziczomat hírből sem ismertük, legfelebb ha egy-egy szerény smizli gombunk volt, ennyiből állott a gavalléria. —

— De szeretnék én olyan smizli gombot látni,
szóltam én gyerekes kíváncsisággal!

— No! majd ozsonna után kapsz egyet — nyugtatott meg az öreg úr. —

No hiszen! én velem se lehetett ám gyalog beszélni, előre kevélykedtem, s feltettem hogy teljes életemben nem leend más smizli gombom, mint a mit az öreg úr adand. —

Ozsonna végén eltávozik az öreg úr, s kis idő múlva jön be, hát mögé tett kezekkel s felém lépve, elélem tart egy remek turkesztán dinyét, az azon évi legelső termést: « ne — ugymond — ez derék egy smizli gomb lesz a számodra. » — Persze hogy volt, nevetség! hanem aztán az lett ám a szerencsés ember a ki csak egy darabkát is elkunyerálhatott az én smizli gombomból.

KIS HAMIS.

Aranytanácsok.

(Bizonyos lap szerkesztőjének »üzenetei«-ből kezdő poéták számára összeböngészve.)

Mit? arról mersz verselni, hogy
Czipőd lyukas, ruhád szakadt?
Fidonc, minő izléstelen!
Pirulj el és szégyeld magad!

Ki bársonyban s selyembe' jár,
Menj és hajlongj azok előtt;
Csókolj kezét és lábuk, — mig
Odadják róla a czipőt.

Gyalázod a sorsot, mivel
Tárcád üres? Oktondi te!
Hát hizelegj annak, kinek
Tárczája telt s üres — feje.

Ebéded egy sós kifli csak!
Ez »sajtalan!« Inkább dicsérd:
X úr minő estélyt adott
Aztán — eredj s kérj tőle bért.

Az meg már csaknem undorit:
Azt írni, hogy »korg a hasad.«
Tányérnyaló légy! Nézz reám
S hizlald ilyenre meg magad!

Báli Genre.

SZÉP zene zendül, az ifju vér pezsdül
Igézően járnak a csárdást a párok,
Szép tündér országot látom mindenestül
Ha a tánczolókat közt elmerengve járok;
Bájos alakjai a mese-országnak
Előttöm lebegnek, körülöttem járnak.

Nincsen itten bánat, az a fojtó árnyék,
Minden arczon ég a tiszta öröm pirja,
Mintha a boldogság édenében járnék,
Hol minden szíromra az ég üdve írva,
Hol a madárdalra, a szép virág-kelyhek
Lelket mámoritva illatot lehelnek.

S mégis e ragyogó éden-kertnek is van
Szomoru fűzfája, bánatos gerléje,
A melyre az öröm csak mostohán pislan,
Mig a bú, mint terhes felhő, száll feléje,
A büszke Zsófia, kit most a bú ver le,
E szomoru fűzfa, a bánatos gerle.

Ki egykor párjával osztá a kosarat
Büszkén hordva körül a szép fűrtös fejet,
Most, mint uj lomb között a tavalyról maradt
Sárga fonnyadt levél, mereng multja felett;
S ki egykor árula bájakat, szerelmét,
Most is árul, jámbor, hanem — petrezselymet.
Pál diák.

Parlagi technica.

Egyik temetési deputációnak tagja jelen volt a margitszigeti híd teherpróbájánál, és hallotta, hogy az indzellérek mennyire dicsérik a hidat, mely 34.000 mázsa vas alatt alig hajlott meg egy piczit.

— Hej — sohajt az öreg úr, nagyot simitván bajuszán, — raknák csak rá az uj jövedelem adót, majd meglátnám én, hogy nem görnyed-e az az oszlop többet 7 milliméternél!

JSZTRIKUSZ ÉS NASZALMICSESZKUL.

Isztr. Bolonddá tart bennünket a német sógor megint.

Nasz. Szeretném én azt látni.

Isztr. Hát nézd, bankot kérünk s ő a »naje fráje Presse«-ben — fapénzt kínál.

A HARCSA.

A tisztelendő ur szereti a halat,
S készített kertjében, egy nagy halastavat.

Stola-adós hívét kergeti Dunára,
Potykát, tokot fogni halastó számára.

A haltenyésztésről áttanul egy könyvtárt,
S kisíti : a halmak a nyugalom megárt.

Utezu egy szép harcsát fogat hát azonnal,
S eresztí a tóba nagy diadalommal.

Van sürgés a tóba — de a harcsa hiszik,
S felfalja a halat mind utolsó izzig.
De egy éjjel kerül a harcsa horogra,
S paraszt rántja partra a horognál fogva.

S hogy jött a sok vendég, — itt a búcsú napja
Ülteti, a tavat a plébános csapra
A hat szüretet hogy nagy pompával tartsa,
„Per dei gloriam!“ de se hal se harzsza.

Az igazi bánat.

(Carmen lugubre.)

NAGY halottat hoznak, gyászdal énekelve
 És a bút a szellő nyögve hordja széjjel
 A szellemek s árnyak sötét fejedelme
 Zsuzsi asszonyt immár magának jegyzé el:
 Szegény uram bátyám hű élete párját
 Nem soká a zordon sírverembe zárják.

Egybe a jó lelkek harmincz éve keltek
 S egymásnak esküvék »holtomig holtáig«
 »E családi élet« — mondják a roszt nyelvek —
 »Még háborúnak is szépecskén beválik.«
 Pedig im beváltá esküjét a férfi:
 Elköltözött nejét sirjáig kíséri.

Sohasem láttam őt ilyen szomorúnak,
 Lecsüggeszti fejét, mint az árva gólya;
 Szívében a bánat hiénái dúlnak
 S a halott-vivőkhöz megindulva szóla:
 »Fiaim, Zsuzsimat, csendesesen vigyétek,
 Hogy valamiképen föl ne — ébreszétetek!

Pál diák.

Megtanította a nevére.

BÁRGYU EMBER vala B. Gyurka bognármester ki
 lakostársai előtt sohse tudott a tisztos György névre
 kapni, hanem csak Gyurka volt még a gyerekek előtt is.
 Ezért azonban felettébb haragudott. — Egyszer
 sebes zápor esett úgy este felé. Szomszédja az ereszt
 alatt pipált, — ő is. — A kanász haza eresztette a csűr-
 hét s a malaczok keserves sivitással iramodtak haza.
 Átszól a szomszéd Gyurka bácsihoz mondván:

— Te Gyurka! hallod-e? ezek a malaczok is mind
 téged csufolnak. Nem érted a mint mondják egymás-
 után: Gyurkaaa, gyurkagyurkagyurkaaa!

Gyurka bácsi keményen elpudeálta magát s úgy
 magában mormogta: engem csufolnak? no, majd mind-
 járt megtanítom én őket az én nevemre.

Erre beballagott a műhelybe s kihozott egy fara-
 gatlan löcsöt s a kis ajtóba lesre állván, a mint az első
 gyurkázó malacz arra szaladt, úgy veté oldalba, hogy
 az menten felfordult, s mintha végörája érkezett volna
 el, elkezdett lassan hörögni, mintha csak épen mondta
 volna: György! Györgyh!

Gyurka bácsi átkozott kárörömmel ballagott a
 löcscsel befelé magában dünyögvén: ne! menkü beléd,
 hát nem tudtad az elébb is ezt mondani!:

SZOMORU BOLDOGSÁG.

SZERETTÜK mi egymást nagyon
 Azzal a barna leánnyal.
 Édes is volt e szerelem,
 Telestele boldogsággal....

S mily jövőről ábrándozánk!.....
 »Édes feleségül veszlek.
 Igaz még csak diák vagyok.
 De még püspök is lehetek.«

»Oh én édes szép kedvesem!
 Nem bánom én, akármilyen vagy,
 Érted élek, tied leszek;
 Csak engemet te el ne hagyj.«

Ilyen boldog ábrándok közt
 Éldelénk át egy pár évet,.....
 S mily furcsa kis katasztrófa
 Vet ábrándjainknak véget.....

Rám piros nadrágot huznak,
 Panganétot oldalomhoz.
 Ő pedig len keservében,
 Férjhez ment a hadnagyomhoz....

És én most is szeretem őt,
 S megvan az a boldogságom.
 Míg ők reggel szunyadoznak,
 Topánkáját takaritom.

CZIROM.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

»Dalidóban. A házias élet szép dolog
 Hejehujja.« A multkori üzenet nem önnek szólt. Ezekből
 egy se válik be. — G. D. »Boldogság közt.« Nem való még
 ez ide. — S. A. Újhely. A beküldött levélczimnél sokkal
 bolondabb zsákszámra áll nálunk. — Kisujszállás. Vár-
 juk a kimutatást. A felelet rá csak jövő hó 1—je után követ-
 kezik be. — Debreczen. Sz—cz. Az adomák közt van
 jó, de az már régi; ami meg új, az nem jó.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

egyedl
LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések fel-
 vételi irodájukban, Budapesten
 Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Francia társalgó

leány- vagy fiúkat. 10—14 éveseket, ugyiszintén francia bonnékat, közvetlenül Franciaországból vagy a francia Svájcából, 2—3 évi szerződéssel eszközöl

LÁNG LIPÓT és TÁRSA.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájuk, Budapest, fürdő-utca 1. szám.

A bővebbi feltételek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Felhívás szülők- és gyámokhoz.

Vagyonos árva gyermeket, sőt olyant is, kinek nevelését szülői bármí oknál fogva idegen, de jó és lelkiismeretes kezekre bízni óhajtják, — örökbe feladog és saját gyermeke gyanánt félvevel egy gyermek nélküli család, kinek neve, mint paedagogusé, a birodalomban igen előnyösen ismeretes; tehát előre is teljes garantiát biztosít.

A feltételek egyszer mindenkorra közösen állapíthatók meg.

Szigoru titoktartást biztosít az illetőnek társadalmi állása, azért az érdekeltek teljes bizalommal fordulhatnak hozzá.

Ajánlatok elfogadtatnak e címek alatt: „Avis für Vormünder 100.“ Láng Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetések felvételi iroda. Budapest, fürdő-utca 1. szám.

A háztartás és konyha számára

ajánljuk a következő gyakorlati cikkek dús választékát:

Uj petroleum főzőkészülékek, melyek sokféle, és talán kényelmes használatosságánál fogva, hivatalosan általános használatra jönni. Egy edénynek szolgáló készülék frt. 3.80, 5.40, 7.90, két edénynek 6.60, 9.50, 12 frt-ig, s a hozzá való fazekakat, burgonyatea-, tejfőzők 60 krajzartól 2 forintig.

Comfort kávéfőző gőz-gépek, vagyis a szel használható gépek legelőkeltebbjei, melyek alig tíz perc alatt készítenek kitünő kávét.

1 2 3 4 6 8 10 12 csésze feletének frt 5.80 6.70 7.50 8.50 9.70 11.— 12.80 15.90 d-rabja.

Szinte ilyenek **tejfőzőkkel** egybekötve, melyekkel a reggelit az asztalon tölthetesen elő lehet készíteni:

1 3 6 8 csésze feletének 10.50, 13.50, 16.50, 19 frt-ig.

Chinai (alpaca) ezüst evőkészletek gyári raktára, melyeknek részletes árjegyzékét és rajta val kívánatra szolgálunk.

Kitünő kávépárlók, Eszernyo-állványok vasborszeszettel használhatóak. Ebből különféle kialakítású elegáns nemei 4, 5, 6.50, 15 frt-ig.

Angol szénvasalók jó szerkezetű két neme 3.50 és 4 frt.

Zsebben hordható angol borszesz-lámpa, autonmát a hsznál előnyvel használható 1 frt 40 kr.

Amerikai dugaszoló gépek és csatlakozók legtermésbétegyeszeszeszettel frt 80 kr.

Pécs perzselő soursziere, folyvást önmagától felállító **egérfogó** 1 és 1 frt 80 kr.

Francia istálló-ámpa, tüszmentes szilárd készítmény olajnak 3 nagyságban frt. 1.70, 2.40, 2.90.

Asztali lécek és villák csont, ébenfa, sat. nyelű angol és stejer készítményű nemei, tucatszámja 4.50—15 forintig

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. n.

Raktárunk kimerítő, rajzokkal ellátott árjegyzékével szivesen szolgálunk.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

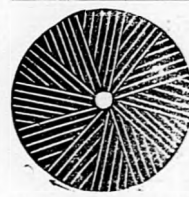
Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

BRZORÁD J. REZSŐ.

ajánlja a legjobb híru

SÁROSPATAKI

KOVA MALOMKÖVEIT

melyek általánosan elismervék mint

a legjobb malomkövek,

melyek a következő őrlési módokra a világon léteznek, és pedig simarozs és tengeri-őrlésre, valamint legfinomabb darálásra. Megrendeléseket tenni kéretik:

- 1) A sárospataki kovamalomkögyárban magában Sárospatakon (posta vasút és távirtdai állomás).
- 2) BUDAPESTEN a főraktárban, GEITTNER és RAUSCH uraknál;
- 3) Aradon, Eckel J. gépgyárában;
- 4) Szegeden, Pálffy testvérek gépgyárakban;
- 5) Temesvárott, Grünbaum Lajos gépraktárában; vagy
- 6) Mogyoróson, u. p. Nyergesujfalu, a vállalkozó Brzorád J. Rezsónél.

Árjegyzékek (az új méte mérték szerint) franco franco ellen elküldetnek.

Revolverek

kitünő neimeit:

	7 m/m	9 m/m	12 m/m
Hatólövés Lefauchaux marokrevolver . . .	frt 6.50	9.—	—
Mignonzebbeli revolver, sima, . . .	7.50	—	—
diszesen vesett . . .	9.—	—	—

	8.	10.	12.
Hatólövés simák, vont csövel . . .	frt 8.—	10.—	12.—
egyszerlen vesett, vont csövel . . .	10.—	12.—	14.—
nemei . . .	—	—	—
szilárd, sima, tűzlövésű . . .	15—20	17—24	19—28
Készen töltött toltények száza . . .	2.50	3.—	3.50

Lancaster (középen gyuló) revolverek.
Hatólövés sima, szilárd készítmény frt 15.— 18.— 22.—
önömabb kialakítású, vesve. . . 16—20 20—24—30
Készen töltött toltény száza . . . 4.— 4.50 5.—
Szabályszerű aadi revolver, gyalogasági tiszt számára frt 26.—, szintén ilyen lovassági tisztok frt 27.—, közlegénynek frt 25.—.
Töltények száza a gyalogasági tiszt-revolverhez frt 6.50, a lovassági revolverhez frt 6.—.

Werneri ható lövő vont ismétlő zolyófégyverét medve, vadkan, szarvas, tótok s egyéb nagy vad vadászatra, nyolcz egy zerre berakható s egy negyed perc alatt elűshető tolténnyel. Hossza 4 1/2', súlya 6 1/2' font, ára frt 52.—, szaronyival frt 60.—
Vadászfegyverek: Lefauchaux és Lancaster-töltényeket, s a vadászat minden egyéb kellékét, melyekről bérmentve szolgálnak rajzokkal ellátott árjegyzékünkkel, ajánlják

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Nyolcz teljes népies regény csak KÉ T frtért:

Az olasz boszuja. Az isten utjai. A gyújtogató. Azelhagyott banya. Jós és csaló. A falusi rabló. A kártya-jóslat. Az ártatlan elítélt.

Kapható az összeg beküldése vagy utánvétel mellett

RAUTMANN FR. könyvkereskedésében. BUDAPESTEN, 3. Koronautca.

COTILLON és béli újdonságokról

most jelent meg az idei igen gazdag tartalmu Árjegyzék, mely kívánatra ingyen és bérmenten mindenkinek szivesen átküldetük.

Seefehlner J. L.
m. k. udv. papir- és festőszter-kereskedő
Budapest, IV. kigjy-utca 4.

Egy vig lakomát

szerezett nekünk a hírneves **Orlicé Rudolf, matematikai tanár, Berlin, Wilhelmstrasse 127,** kinek játékkutatásáa szerint

egy 12,000 frtnyi ternót

nyertünk, s ez által azon helyzetbe jutottunk, hogy szívbéli óhajunkat, miként egymásé lehessünk — teljesíthetjük. Ezért Orlicé Rudolf tanár urnak örökké hálásak leszünk.

Brünn.
Stiller András.
Gruber Mária.